

19946 LLEI ORGÀNICA 9/1983, de 15 de juliol, reguladora del dret de reunió. («BOE» 170, de 18-7-1983.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

La Constitució espanyola de 1978 recull, entre el seu contingut divers, el reconeixement i garantia dels drets fonamentals i llibertats públiques, com un dels pilars bàsics en què s'assenta l'Estat social i democràtic de dret.

El dret de reunió, manifestació primordial dels drets fonamentals, com a dret públic subjectiu, es regulava fins ara mitjançant la Llei 17/1976, de 2 de maig, aprovada abans de l'elaboració i l'entrada en vigor de la Constitució, i el contingut de la qual s'ajustava al moment de transició política que vivia la societat espanyola.

Després de l'entrada en vigor de la Constitució, que consagra la llibertat de reunió, es fa necessària una regulació d'aquest dret amb caràcter general, modificant tot allò de l'ordenament jurídic que no estigui d'acord amb els mandats constitucionals, especialment el que determina que l'exercici del dret de reunió no necessita autorització prèvia. En definitiva, aquesta Llei orgànica pretén regular el nucli essencial del dret de reunió i ajustar-lo als preceptes de la Constitució.

Així, s'elimina el sistema preventiu d'autoritzacions en l'exercici del dret i es garanteix aquest mitjançant un procediment en seu judicial de caràcter sumari que eviti les complexes tramitacions administratives que feien ineficaç el mateix exercici del dret, de conformitat amb el que s'estableix en reiterada jurisprudència constitucional.

Amb relació a les reunions en llocs de trànsit públic i manifestacions, s'exigeix la comunicació prèvia a l'autoritat, que només les pot prohibir quan hi hagi raons fundades d'alteració d'ordre públic, amb perill per a persones o béns; d'aquesta manera se segueixen les normes que recull l'article 21 de la Constitució.

Finalment, es manté la vigència de les normes de caràcter especial, mentre no recullin preceptes contraris a la Constitució, i aquesta Llei es defineix com a general i supletòria respecte als règims especials que es mantinguin en vigor dins la Constitució.

CAPÍTOL PRIMER

Àmbit d'aplicació

Article primer.

1. El dret de reunió pacífica i sense armes, reconegut a l'article 21 de la Constitució, s'ha d'exercir de conformitat amb el que disposa aquesta Llei orgànica.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per reunió la concurrència concertada i temporal de més de 20 persones, amb una finalitat determinada.

3. Són reunions il·lícites les així tipificades per les lleis penals.

Article segon.

Es pot exercir el dret de reunió sense subjecció a les prescripcions d'aquesta Llei orgànica, quan es tracti de les reunions següents:

a) Les que duguin a terme les persones físiques en els seus propis domicilis.

b) Les que duguin a terme les persones físiques en locals públics o privats per raons familiars o d'amistat.

c) Les que duguin a terme els partits polítics, sindicats, organitzacions empresarials, societats civils i mercantils, associacions, corporacions, fundacions, cooperatives, comunitats de propietaris i altres entitats legalment constituïdes en llocs tancats, per als seus propis fins i mitjançant una convocatòria que inclogui exclusivament els seus membres, o altres persones nominalment convidades.

d) Les que duguin a terme els professionals amb els seus clients en llocs tancats per als fins propis de la seva professió.

e) Les que es duguin a terme en unitats, vaixells i recintes militars, a les quals es refereixen les reials ordenances de les Forces Armades, que es regeixen per la seva legislació específica.

CAPÍTOL II

Disposicions generals

Article tercer.

1. Cap reunió no està sotmesa al règim d'autorització prèvia.

2. L'autoritat governativa ha de protegir les reunions i manifestacions davant els qui intentin impedir, pertorbar o menyscar l'exercici lícit d'aquest dret.

Article quart.

1. Les reunions, sotmeses a aquesta Llei, només les poden promoure i convocar persones que estiguin en el ple exercici dels seus drets civils.

2. Del bon ordre de les reunions i manifestacions en són responsables els organitzadors, els quals han d'adoptar les mesures perquè es desenvolupin adequadament.

3. Les persones naturals o jurídiques que figurin com a organitzadores o promotores de reunions o manifestacions només han de respondre civilment dels danys que els participants causin a tercers quan hagin omès la diligència raonablement exigible per prevenir el dany causat.

4. L'assistència de militars d'uniforme, o fent ús de la seva condició militar, a reunions o manifestacions públiques es regeix per la seva legislació específica.

Article cinquè.

L'autoritat governativa ha de suspendre i, si s'escau, procedir a dissoldre les reunions i manifestacions en els supòsits següents:

a) Quan es considerin il·lícites de conformitat amb les lleis penals.

b) Quan es produeixin alteracions de l'ordre públic, amb perill per a persones o béns.

c) Quan els assistents facin ús d'uniformes paramilitars.

Aquestes resolucions s'han de comunicar prèviament als concurrents en la forma legalment prevista.

CAPÍTOL III

De les reunions en llocs tancats

Article sisè.

Els organitzadors i promotors de reunions, incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, que es facin en llocs, locals o recintes tancats, poden sol·licitar la presència de delegats de l'autoritat governativa.

Article setè.

Els delegats de l'autoritat governativa no han d'intervenir en les discussions o debats ni han de fer ús de la paraula per advertir o corregir els participants, tot això sense perjudici del que estableix la Llei d'enjudiciament criminal.

CAPÍTOL IV

De les reunions en llocs de trànsit públic i manifestacions*Article vuitè.*

La realització de reunions en llocs de trànsit públic i de manifestacions les han de comunicar per escrit a l'autoritat governativa corresponent els organitzadors o promotors d'aquelles, amb una antelació de deu dies naturals, com a mínim, i trenta com a màxim. Si es tracta de persones jurídiques, la comunicació l'ha de fer el seu representant.

Quan hi hagi causes extraordinàries i greus que justifiquin la urgència de convocatòria i realització de reunions en llocs de trànsit públic o manifestacions, la comunicació, a què fa referència el paràgraf anterior es pot fer amb una antelació mínima de vint-i-quatre hores.

Article novè.

En l'escrit de comunicació s'ha de fer constar:

a) Nom, cognoms, domicili i document oficial d'identificació de l'organitzador o organitzadors o del seu representant, en cas de persones jurídiques, i també s'hi ha de consignar la denominació. Naturalesa i domicili d'aquestes.

b) Lloc, data, hora i durada prevista.

c) Objecte d'aquesta.

d) Itinerari projectat, quan es prevegi la circulació per les vies públiques.

e) Mesures de seguretat previstes pels organitzadors o que se sol·licitin de l'autoritat governativa.

Article deu.

Si l'autoritat governativa considera que hi ha raons fundades que es puguin produir alteracions de l'ordre públic, amb perill per a persones o béns, pot prohibir la reunió o manifestació o, si s'escau, proposar la modificació de la

data, lloc, durada o itinerari de la reunió o manifestació. La resolució s'ha d'adoptar en forma motivada, i notificar en el termini màxim de quaranta-vuit hores des de la comunicació prevista a l'article 8è, d'acord amb els requisits que estableix la Llei de procediment administratiu.

Article onze.

Si els organitzadors o promotors no accepten la prohibició o altres modificacions proposades, poden interposar un recurs contenciós administratiu davant l'Audiència competent, en el termini de quaranta-vuit hores, i traslladar una còpia del recurs degudament registrada a l'autoritat governativa perquè aquella remeti immediatament l'expedient a l'Audiència.

El Tribunal ha de tramitar el recurs de conformitat amb el que estableix l'article 7.6 De la Llei 62/1978, de 26 de desembre, de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals de la persona.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Aquesta Llei té caràcter general i supletori respecte de qualssevol altres en què es reguli l'exercici de dret de reunió.

Segona.—Queda derogada la Llei 17/1976, de 2 de maig, reguladora del dret de reunió, i totes les disposicions que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no es promulgui la llei electoral prevista a l'article 81.1 de la Constitució, les reunions i manifestacions que es facin amb motiu de campanya de propaganda electoral estan subjectes a la jurisdicció dels òrgans de l'Administració electoral.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 15 de juliol de 1983.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ